

LÖG

um dýrasjúkdóma og varnir gegn þeim.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

I. KAFLI

Tilgangur, gildissvið og yfirstjórn.

1. gr.

Tilgangur laganna er:

- a. að stuðla að góðu heilsufari dýra í landinu og koma í veg fyrir að nýir smitsjúkdómar berist til landsins,
- b. að fylgjast með og hindra útbreiðslu dýrasjúkdóma og vinna að útrýmingu þeirra,
- c. að tryggja að búfjárafurðir, framleiddar í landinu, verði sem heilnæmastar.

2. gr.

Lög þessi taka til allra sjúkdóma í dýrum, jafnt húsdýrum, gæludýrum og villtum dýrum.

3. gr.

Landbúnaðarráðherra hefur yfirstjórn þeirra mála sem lög þessi taka til.

Yfirdýralæknir skal vera ráðherra til aðstoðar og ráðuneytis um allt er lýtur að dýrasjúkdómum og framkvæmd laganna.

Héraðsdýralæknar skulu hver í sínu umdæmi hafa eftirlit með og vinna að bættu heilsufari dýra og fylgjast með heilbrigðisástandi þeirra og vera á verði gegn nýjum dýrasjúkdómum er kunna að berast til landsins eða milli sóttvarnarsvæða.

II. KAFLI

Orðskýringar.

4. gr.

Búfé: Hross, nautgripir, sauðfé, geitur, svín, loðdýr, kanínur og alifuglar, auk þess eldisfiskar og önnur dýr sem haldin eru til nytja. Rísi ágreiningur um hvað falla skuli undir hugtakið búfé sker landbúnaðarráðherra úr þeim ágreiningi.

Dýr: Öll dýr, bæði hryggdýr og hryggleysingjar.

Dýrasjúkdómur: Smitsjúkdómur sem orsakast af völdum örvera eða sníkjudýra, efna-skiptasjúkdómur, erfðasjúkdómur, eitranir og aðrir sjúkdómar sem lög þessi ná til.

Gæludýr: Öll dýr sem haldin eru til afþreyingar.

Smitsjúkdómur: Sjúkdómur eða smit sem beint eða óbeint getur borist frá einu dýri til annars eða milli manna og dýra.

Sóttvarnarsvæði: Landsvæði sem afmarkast af varnarlínum, ám, vötnum, sjó eða öræfum sem ásamt fyrirskipaðri vörslu og öðrum varúðarráðstöfunum mynda farartálma eða fullkomna hindrun á samgangi dýra.

Varnarlínur: Mörk sóttvarnarsvæða, þar með taldar girðingarlínur sem skiptast í aðalvarnarlínur og aukavarnarlínur.

III. KAFLI

Tilkynningarskylda og sjúkdómsgreining.

5. gr.

Hverjum þeim, sem hefur ástæðu til að ætla að dýr sé haldið smitsjúkdómi sem lög þessi ná yfir, ber án tafar að tilkynna það hverjum þeim dýralækni sem til næst eða lög-reglu. Skylt er lögreglu að hafa strax samband við dýralækni. Telji dýralæknir ástæðu til skal hann tafarlaust gera ráðstafanir til að fá sjúkdómsgreiningu sína staðfesta og hindra útbreiðslu sjúkdómsins.

Leiði rannsókn í ljós eða dýralæknir fær grun um að um sé að ræða smitsjúkdóm, sem tilgreindur er í viðauka 1 með lögum þessum eða smitsjúkdóm áður óþekktan hér á landi, skal dýralæknir án tafar tilkynna það yfirdýralækni. Jafnframt ber honum að grípa til var-úðarráðstafana gegn útbreiðslu eða til útrýmingar sjúkdóminum, einnig að banna afhendingu dýrsins eða afurða þess og sjá um að einangra dýrið og önnur dýr sem kunna að bera smit, svo og nánasta umhverfi þeirra. Enn fremur skal hann sjá um að hlutir og vör-ur, sem komist hafa í snertingu við dýrið, verði sótthreinsuð eða þeim eytt og að aflífa dýrið eða gera aðrar þær ráðstafanir sem nauðsynlegar teljast. Eigendum dýra er skylt að veita alla nauðsynlega aðstoð vegna varúðarráðstafana sem framkvæmdar eru á grund-velli þessarar málsgreinar.

Sé hins vegar um að ræða sjúkdóm sem tilgreindur er í viðauka 2 skal dýralæknir hlutast til um að framkvæmdar séu frekari rannsóknir og málið tilkynnt að því marki sem nauðsynlegt er.

6. gr.

Öllum þeim, sem starfa að dýralækningum, er skylt að fylgja fyrirmælum yfirdýra-læknis um skráningu dýrasjúkdóma og gera þær ráðstafanir til varnar og upprætingar sjúkdómum sem hann mælir fyrir um eða tilgreindir eru í reglugerðum og auglýsingum þar um.

7. gr.

Landbúnaðarráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um varúðarráðstafanir sem nauðsynlegar eru ef upp kemur grunur um smitsjúkdóma sem tilgreindir eru í viðauka 1 eða ef þeirra verður vart og nýja, áður óþekktu sjúkdóma hér á landi, þar með talin ákvæði um sóttvörn og samgang við svæði þar sem sjúkdómur hefur komið upp, ein-angrun dýra, rannsóknir, aflífun í rannsóknarskyni, sýnatöku og skýrslugerð og eyðingu dýrahæja.

IV. KAFLI

Varnaraðgerðir.

8. gr.

Landbúnaðarráðherra getur samkvæmt lögum þessum og að fengnum tillögum yfir-dýralæknis fyrirskipað hverjar þær ráðstafanir sem nauðsynlegar eru til að útrýma eða hindra útbreiðslu þeirra dýrasjúkdóma sem taldir eru upp í viðaukum 1 og 2 og til að af-stýra hættu og tjóni af völdum útbreiðslu þessara sjúkdóma. Ráðstafanir þessar ná yfir:

1. Dýr:
 - a. rannsóknir, þar með talda sýnatöku til sjúkdómsgreiningar,
 - b. sjúkdómsmeðferð,
 - c. ónæmisáðgerðir,
 - d. merkingar og einangrun,
 - e. eftirlit,
 - f. förgun og eyðingu.
2. Dýraafurðir, fóður, húsdýraáburð og annað sem mengað er og kann að bera smit:
 - a. rannsóknir á mögulegu smitefni,
 - b. gerilsneyðingu, sóttgreinsun og dauðgreinsun,
 - c. eyðingu.
3. Byggingar, starfssvæði, vélar, verkfæri og farartæki:
 - a. greinsun og sóttgreinsun,
 - b. eftirlit og einangrun.
4. Eigendur og umráðaaðila dýra, starfsfólk þeirra, fatnað og tæki sem kunna að bera smitefni:
 - a. rannsóknir, þar með talda sýnatöku til sjúkdómsgreiningar,
 - b. greinsun, sóttgreinsun og eyðingu fatnaðar.

V. KAFLI

Fyrirbyggjandi aðgerðir.

9. gr.

Heimilt er landbúnaðarráðherra að takmarka eða banna dýrahald á afmörkuðum svæðum þar sem ætla má að heilbrigði dýra sé sérstök hættu búin að mati yfirdýralæknis.

10. gr.

Óheimilt er að flytja til landsins eftirtaldar vörutegundir:

- a. Hey, hálm, alidýraáburð, gróðurmold og rotmassa blandað alidýraáburði, hráar og lítt saltaðar sláturafurðir, unnar og óunnar, ósútuð skinn og húðir, kjötmjöl, beinamjöl, fóðurvörur sem unnar eru úr afurðum eða úrgangi spendýra og fugla, blóð og blóðvatn, ósoðna mjólk og egg.
- b. Ull, notaða poka eða aðrar umbúðir, óhreinan fatnað og tuskur, fiður, fjaðrir, dún, stráteppi, strákörfur og óunnið dýrahár, enn fremur notaðan reiðfatnað, reiðtygi og annað sem notað hefur verið við geymslu eða flutninga á dýrum og dýraafurðum.
- c. Hvers konar notaðan veiðibúnað til stangaveiði.

Heimilt er landbúnaðarráðherra að fengnum meðmælum yfirdýralæknis að leyfa í rannsóknarskygni innflutning á vörutegundum sem taldar eru upp í a-lið 1. mgr. Ef hey eða hálmur er notað sem pökkunarefni fyrir aðra vöru sem flutt er inn og ekki er háð sérstöku leyfi má flytja heyið eða hálminn inn án leyfis ef telja má að slíkt pökkunarefni hafi ekki smithættu í för með sér. Innflutningsbann þeirra vörutegunda, sem taldar eru upp í b- og c-liðum 1. mgr., kemur ekki til framkvæmda ef varan sóttgreinsast við tilbúning eða greinsun eða sérstök sóttgreinsun er framkvæmd fyrir innflutning og vörunni fylgir vottorð um uppruna, vinnslu og sóttgreinsun.

Landbúnaðarráðherra er heimilt að banna með auglýsingu innflutning á öðrum vörum sem hættu telst á að smitefni geti borist með.

11. gr.

Yfirdýralækni er heimilt að takmarka eða banna flutning dýra, vöru eða tækja milli eða innan sóttvarnarsvæða telji hann að það valdi eða sé líklegt til að valda útbreiðslu sjúkdóma meðal dýra.

12. gr.

Landbúnaðarráðherra ákveður, að fengum tillögum dýrasjúkdómanefndar, hvaða varnarlínur skuli haldið við. Á sama hátt getur ráðherra ákveðið að setja upp nýjar varnarlínur þar sem nauðsyn krefur. Girðingarstæði skulu valin þar sem best skilyrði eru frá náttúrunnar hendi og valdi sem minnstum spjöllum og jarðraski. Upprekstrarfélög og einstakar jarðir má svipta aðgangi að landi sínu sé slíkt nauðsynlegt, enda skal þá leitast við að bæta það með tilsvarendi landi í skiptum ef unnt er. Verði ekki samkomulag um landskipti eða bætur fyrir missi landsnytja skulu bætur metnar af dómkvöddum matsmönnum. Bætur þær, sem ákveðnar eru, greiðast af ríkissjóði og miðast við notagildi landsins.

Landbúnaðarráðherra ákveður með auglýsingu skiptingu varnarlína í aðalvarnarlínur og aukavarnarlínur að fengnum tillögum dýrasjúkdómanefndar.

13. gr.

Hræ dýra, sláturúrgang og sláturafurðir, sem ekki eru nýttar eða eru óhæfar til manneldis, skal meðhöndla, geyma, flytja eða eyða á þann hátt að ekki valdi hættu á útbreiðslu smitefna eða annarra skaðlegra efna. Sama gildir um annan úrgang frá dýrum. Afurðir þessar er enn fremur óheimilt að nota sem dýrafóður nema samkvæmt sérstöku leyfi yfirdýralæknis. Við urðun þeirra skal leita umsagnar viðkomandi heilbrigðiseftirlits.

Þeir sem meðhöndla, geyma eða flytja hræ og sláturúrgang til eyðingar eða dauðhreinsunar eða ætla að nýta það til fóðurgerðar skulu afla sér heimildar yfirdýralæknis áður en starfsemin hefst.

14. gr.

Landbúnaðarráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um meðferð, geymslu og notkun matarleifa og dýraafurða sem ætlaðar eru til fóðurs eða fóðurgerðar. Þar skal kveðið á um leyfi til fóðurgerðar, sbr. 13. gr., starfrækslu fóðurstöðva og hvaða skilyrðum þær þurfa að fullnægja, sýnatöku og eftirlit með slíkri starfsemi til að koma í veg fyrir smithættu.

15. gr.

Landbúnaðarráðherra setur reglur um sæðistöku og sæðingar, töku eggja og fósturvísa, meðferð þeirra og innlögn í dýr. Einnig um búnað, tilhögun og rekstur sæðingastöðvar og heilbrigðiskröfur varðandi dýr sem tekið er úr sæði, egg eða fósturvísar til flutnings, svo og heilbrigðiskröfur um sæði, egg og fósturvísa sem ætlaðir eru til sæðinga eða eggjaflutninga. Þá setur landbúnaðarráðherra reglur um heilbrigðiskröfur sem gerðar eru varðandi þau dýr sem notuð eru sem fósturmæður.

VI. KAFLI

Kostnaður og bætur.

16. gr.

Þóknun og ferðakostnaður vegna starfa dýralæknis eða annarra sem takast á hendur verkefni sem leiðir af framkvæmd þessara laga samkvæmt fyrirmælum yfirdýralæknis skal greiddur úr ríkissjóði.

17. gr.

Ríkissjóður greiðir kostnað vegna einangrunar búfjár sem ákveðin er til varnar sjúkdómum sem taldir eru upp í viðauka 1 með lögum þessum, svo og efniskostnað vegna nauðsynlegrar hreinsunar og sóttgreinsunar, einnig kostnað vegna aflífunar, eyðingar hræja og notkunar tækja sem þarf til fyrrgreindra verka. Ríkissjóður greiðir kostnað vegna einangrunar og gæslu svæða, enda sé einangrunin fyrirskipuð af landbúnaðarráðherra. Eigendum búfjár er skylt að leggja fram endurgjaldslaust alla ófaglega vinnu og aðstoð við hreinsun, sóttgreinsun og aflífun dýra.

18. gr.

Kostnaður vegna einangrunar og rannsókna á öðrum sjúkdómum en taldir eru upp í viðauka 1 greiðist af eigendum dýranna að hluta eða öllu leyti samkvæmt ákvörðun landbúnaðarráðherra.

19. gr.

Stofnkostnaður og viðhald aðalvarnarlína greiðist úr ríkissjóði. Ríkissjóður leggur til efni í aukavarnarlínur, en uppsetning, rekstur og viðhald þeirra greiðist af viðkomandi sveitarsjóðum. Rísi ágreiningur um skiptingu kostnaðar við aukavarnarlínur sker landbúnaðarráðherra úr þeim ágreiningi að fenginni umsögn dýrasjúkdómanefndar.

20. gr.

Eigendur búfjár, sem fargað er samkvæmt fyrirmælum landbúnaðarráðherra að tillögum yfirdýralæknis, eiga rétt á bótum úr ríkissjóði.

Bætur ríkissjóðs svara til verðgildis afurða og rekstartaps sem sannanlega leiðir af eyðingu dýranna. Heimilt er að víkja frá ákvæðum þessarar málsgreinar um bætur þegar fyrirskipaður er niðurskurður á kynbótagrípum.

Sé unnt að nýta afurðir dýra að hluta eða í heild skal verðmæti þeirra afurða koma til frádráttar heildarbótageiðslum. Ekki koma bætur fyrir dýr sem eru óveruleg að verðmæti, nema því aðeins að til þess liggja gildar ástæður.

Bótaskylda ríkissjóðs samkvæmt lögum þessum nær eingöngu til búfjár.

21. gr.

Réttur til bóta samkvæmt lögum þessum glatast að öllu leyti eða að hluta ef eigandi dýra hefur ekki farið eftir ákvæðum þessara laga eða reglugerðum og öðrum fyrirmælum settum samkvæmt þeim. Sama gildir ef eigandi hefur orðið sér úti um dýr sem hann vissi eða mátti vita með tilliti til aðstæðna að haldið var sjúkdómi sem lög þessi taka til eða valdið því með ásetningi eða vanrækslu að dýr hans smitaðist.

Bætur greiðast ekki ef dýr, sem flutt hafa verið til landsins, hafa sýkst af sjúkdómi áður en sex mánuðir eru liðnir frá innflutningi þeirra.

VII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

22. gr.

Yfirdýralækni, héraðsdýralæknum og fulltrúum þeirra skal hvenær sem er vera heimill aðgangur að húsnæði, búum og fyrirtækjum þar sem dýr, eða afurðir þeirra, eru geymd og skulu þeim veittar allar nauðsynlegar upplýsingar vegna eftirlits og rannsókna sem óskað er eftir á grundvelli laga þessara.

23. gr.

Skylt er að viðhalda varnarlínunum svo lengi að fullvíst þyki að búfjárjúkdómar, sem valda stórfelldu tjóni, geti ekki leynst í búfé öðrum megin línunnar þannig að samgangur milli svæðanna auki á sýkingarhættu fyrir búfé að mati dýrasjúkdómanefndar.

Því aðeins er landbúnaðarráðherra heimilt að leggja niður varnarlínur að fram hafi farið ítarlegt heilbrigðiseftirlit á búfé á þeim varnarsvæðum sem að línunni liggja og að fengnum meðmælum dýrasjúkdómanefndar. Gefa skal aðliggjandi sveitarfélögum kost á að eignast girðingarnar endurgjaldslaust, enda taki þau ábyrgð á að girðing valdi ekki slysum eða tjóni.

24. gr.

Yfirdýralækni er heimilt að fyrirskipa á kostnað eigenda sérstakar merkingar á búfé þar sem slíkt er nauðsynlegt. Þá getur hann bannað hvers konar litarmerkingar á búfé á ákveðnum svæðum.

25. gr.

Óheimilt er að flytja sauðfé til lífs yfir varnarlinur nema vegna fjárskipta. Sleppi sauðfé yfir varnarlinur skal því slátrað. Merkja skal líffæri úr fénu og senda án tafar til rannsóknar. Eigandi skal fá bætur samkvæmt ákvörðun yfirdýralæknis fyrir sauðfé sem slátrað er enda hafi líffæri verið send til rannsóknar. Nautgripi og geitur má því aðeins flytja yfir varnarlinur til lífs að fram fari sérstök rannsókn á heilbrigði þeirra. Yfirdýralæknir getur leyft flutning á tilrauna- og kynbótagripum yfir varnarlinur.

26. gr.

Hlíti eigandi eða umráðaaðili dýra ekki ákvörðun landbúnaðarráðherra samkvæmt lögum þessum er viðkomandi lögreglustjóra skylt að hlutast til um framkvæmd á fyrirmælum ráðherra. Óheimilt er að farga dýrum eða taka þau frá aðila eða neyta annarra þeirra úrræða sem lög þessi kveða á um og valdið geta eiganda þeirra umtalsverðum kostnaði nema yfirdýralæknir hafi samþykkt slíkar aðgerðir. Gefa skal eiganda og umráðaaðila kost á að tjá sig um slíkar aðgerðir áður en til þeirra er gripið.

27. gr.

Landbúnaðarráðherra skipar þriggja manna dýrasjúkdómanefnd til fjögurra ára í senn. Búnaðarfélag Íslands og Stéttarsamband bænda tilnefna sinn manninn hvor, en yfirdýralæknir skal vera formaður nefndarinnar. Dýrasjúkdómanefnd skal vera ráðgefandi um aðgerðir til útrýmingar dýrasjúkdómum og hvers konar sóttvarnir sem hefta útbreiðslu þeirra. Þá skal hún hlutast til um stofnun svæðisnefnda og hafa eftirlit með starfrækslu varnarlína og viðhaldi þeirra.

28. gr.

Komi upp alvarlegur smitsjúkdómur í dýrum á afmörkuðum svæðum er landbúnaðarráðherra heimilt, að fenginni tillögu dýrasjúkdómanefndar, að skipa þriggja manna svæðisnefnd er verði yfirdýralækni til aðstoðar við framkvæmd hvers konar varnaraðgerða og við útrýmingu sjúkdómsins. Svæðisnefnd hefur ásamt dýrasjúkdómanefnd forgöngu um framkvæmd niðurskurðar, endurnýjun bústofns, hreinsun búfjár af svæðinu og nauðsynlega sóttþreinsun.

Fjáreigendum, sem hafa heilbrigt sauðfé, ber skylda til að selja öll gimbrarlömb er þeir hafa til förgunar og hrútlömb eftir þörfum til þeirra fjáreigenda sem hafa fjárskipti skv. 1. mgr.

29. gr.

Landbúnaðarráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara.

VIII. KAFLI

Refsiákvæði og gildistaka.

30. gr.

Brot gegn lögum þessum, reglugerðum og fyrirmælum gefnum samkvæmt þeim varða sektum, varðhaldi eða fangelsi ef sakir eru miklar.

Með mál vegna brota skal farið að hætti opinberra mála.

31. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Við gildistöku þeirra falla brott eftirtalin lög og lagaákvæði:

- a. Lög nr. 3 14. febrúar 1902, um heimild til að banna innflutning ósútaðra skinna og húða.
- b. Lög nr. 25 20. júní 1923, um berklaveiki í nautpeningi.

- c. Lög nr. 11 23. apríl 1928, um varnir gegn því, að gin- og klaufaveiki og aðrir alidýrasjúkdómar berist til landsins, og 24. gr. laga nr. 75/1982 og 1. gr. laga nr. 16/1952, um breyting á þeim lögum.
- d. Lög nr. 23 10. mars 1956, um varnir gegn útbreiðslu næmra sauðfjársjúkdóma og útrýmingu þeirra, og lög nr. 12/1967 og 25. gr. laga nr. 75/1982, um breyting á þeim lögum.
- e. Lög nr. 22 10. maí 1977, um sauðfjárbaðanir.

Ákvæði til bráðabirgða.

Reglugerðir, auglýsingar og önnur fyrirmæli sett samkvæmt lögum nr. 11/1928, með síðari breytingum, lögum nr. 23/1956, með síðari breytingum, og lögum nr. 22/1977, um sauðfjárbaðanir, skulu halda gildi sínu að svo miklu leyti sem þau stangast ekki á við lög þessi þar til nýjar reglugerðir, auglýsingar eða önnur fyrirmæli hafa öðlast gildi.

Viðauki 1.

TILKYNNINGARSKYLDIR SJÚKDÓMAR

Miltisbrandur	— Anthrax
Gin- og klaufaveiki	— Foot and Mouth Disease
Smitandi fósturlát	— Brucellosis
Hundaæði	— Rabies
Sníf	— Glanders
Blátunga	— Bluetongue
Dúrin	— Dourine
Riða/smit. heilahrörmun	— Scrapie/Bovine spongif. encephalop. (BSE)
Smit. kverka- og barkabólga	— Infectious laryngotracheitis (ILT)
Newcastle-veiki	— Newcastle disease
Kjúklingasótt	— Pullorum disease (Salmonella pullorum)
Hænsnatyfus	— Fowl typhoid (Salmonella gallinarum)
Munnblöðrubólga	— Vesicular stomatitis
Aujezsky's-veiki	— Aujeszky's disease (Pseudorabies)
Smitandi maga- og garnabólga	— Transmiss. gastroenteritis (Swine) (TGE)
Fjárbólusótt	— Sheep pox
Fjárkláði	— Scabies, Sheep scab (Psoroptic mange)
Hrossakláði	— Mange in horses (Sarcoptes mange)
Svínapest	— Hog cholera, Classical swine fever
Afríkönsk svínapest	— African swine fever
Blöðruþot í svínum	— Vesicular Exanthema of Swine (VES)
Sæljóna- og svínafár	— Swine vesicular disease (SVD)
Mæði (þurramæði)	— Maedi
Lömunarveiki í svínum	— Porcine Enteroviral Encephalomyelitis, Teschen disease (Talfan disease)
Fuglakólera	— Fowl cholera (Pasteurella multocida)
Hringskyrfi	— Ringworm (Herpes tonsurans)
Kverkeiðlabólga	— Strangles
Illkynjuð brjósthimnubólga	— Contagious bovine pleuropneumonia
Nautapest	— Rinderpest
Hæsnapest	— Fowl plague (Influenza)
Afríkönsk hrossapest	— Afrikansk hestapest
Húðþrimlaveiki	— Lumpy skin disease
Rift Valley veiki	— Rift Valley fever

Endurprentað blað.

Berklar	— Tuberculosis (M.bov., M.tub.)
Fósturlát í ám	— Endemic abortion of ewes (EAE)
Gulusótt í kúm	— Redwater in calves
Smitandi legbólga í hrossum	— Contagious equine metritis (CEM)
Smitandi blóðleysi í hrossum	— Equine inf. anemia (EIA)
Smitandi kverka- og barka- bólga í nautgripum	— IBR/IPV
Smitandi slímhúðarpest í nautgripum	— Mucosal disease/Bovine viral diarrhoea (MD/BVD)
Smitandi hvítblæði í nautgripum	— Enzootic bovine leucosis
Bítlaveiki í sauðfé	— Hairy shaker disease, Border disease
Bláeyra	— Porcine respiratory and reproductive syndrome
Fuglaberklar	— Avian tuberculosis
Veiruskita í mink	— Viral enteritis (mink)
Hérasótt	— Tularemia, Rabbit fever
IPN-veiki	— Infectious pancreatic necrosis
IHN-veiki	— Infectious haematopoietic necrosis
VHS-veiki	— Viral haemorrh. septicaemia

Viðauki 2.

SKRÁNINGARSKYLDIR SJÚKDÓMAR

DÝR ALMENNT:

Chlamydia-sýkingar	— Chlamydiosis (Psittacosis, Ornithosis)
Bólusótt	— Pox disease
Gulusótt	— Leptospirosis (m.a. Weils-gula)
Clostridia-sýkingar	— Clostridiosis
Pestbjúgur	— Blackleg (Miltbr.emfysem)
Salmonellasýking	— Salmonellosis
Hvanneyrarveiki	— Listeriosis
Tríkínusýki	— Trikinosis
Sullaveiki (ígulbandormur)	— Hydatidosis (Echinococcus granulosus)

HROSS:

Hestainflúensa	— Equine influenza
Smitandi háls- og lungnakvef	— Rhinopneumonitis/virusabort

NAUTGRIPUR:

Illkynjuð slímhúðarbólga	— Malignant catarrhal fever
Veiruskita	— Viral Diarrhoea

SAUÐFÉ:

Lungnapest, lungnadrep	— Pasteurellosis
Garnaveiki	— Johne's disease, Paratuberculosis
Kýlapest	— Actinobacillosis
Tannlos	— Broken mouth
Smitandi fósturlát	— Vibriosis (Campylobacter foetus)
Fótakláði	— Foot mange, leg mange
Fótrot	— Foot rot
Smitandi munnangur	— Orf, Contagious Ecthyma (CE)
Færilús	— Sheep tick (Melophagus ovinus)

SVÍN:

Svínainflúensa	— Swine influenza, Hog flu
Garnadrep	— Necrotic enteritis (Clostr. perfr. type C)
Svínakregða	— Mycoplasma Pneumonia, Endemic pneum. (EP)
Illvíg brjósth./lungnabólga	— Pleuropneumonia (Haemophilus pleuropn.)
Snúðtrýni	— Atrophic rhinitis swine
Rauðsýki	— Erysipelas
Svínakláði	— Sarcopes mange
Júgurbólga/legbólga	— Metritis-mastitis-syndrome, Agalactia (MMA)
Svínadysentería	— Swine dysentery (T. hyodys.)

ALIFUGLAR:

Fuglakóléra	— Fowl cholera (Pasteurella multocida)
Smitandi berkjubólga	— Infectious bronchitis (IB)
Hænsnalömun (Mareks-veiki)	— Marek's disease
Hvítblæði (Leukosis)	— Leucosis
Gumboro-veiki	— Gumboro disease

HUNDAR, KETTIR, LOÐDÝR:

Maurakláði	— Scabies
Hundafár	— Canine distemper, Hardpad disease
Smitandi lifrabólga	— HCC
Refavanki (Nósematósa)	— Nosematosis
Plasmacytósa	— Plasmacytosis

ALIFISKAR:

Kýlaveiki	— Furunculosis (A. salmonicida)
Sárasýking	— Ulcer disease (H. piscium)
Rauðmunnaveiki	— Yersiniosis (Y. ruck)
Nýrnaveiki	— Bacterial kidney disease (R. salm)
Vibríu-veiki	— Vibriosis (V. ang)
Hvirfilveiki	— Myxobolus cerebralis
Roðflyðrusýki	— Gyrodactylus salaris

Gjört í Reykjavík, 7. apríl 1993.

Vigdís Finnbogadóttir.

(L. S.)

Halldór Blöndal.